

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29.08.1972, sp. zn. 3 Tz 47/72, ECLI:CZ:NS:1972:3.TZ.47.1972.1

Číslo: 11/1973

Právní věta: Výrok rozsudku o právním posouzení skutku (tzv. právní věta) není oddělitelný ve smyslu ustanovení § 258 odst. 2 tr. ř. od popisu skutku ve výroku o vině (od tzv. skutkové věty).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 29.08.1972

Spisová značka: 3 Tz 47/72

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozsudek

Předpisy: 140/1961 Sb. § 41
§ 209a 141/1961 Sb. § 120 ods. 3
§ 258 ods. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu Plzeň-město ze dne 4. srpna 1971 sp. zn. 3 T 78/71 byl obžalovaný J. B. uznán vinným dvěma trestnými činy neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák., jichž se dopustil tím, že v Plzni, ačkoliv byl v posledních letech třikrát soudně trestán pro neoprávněné užívání cizích motorových vozidel, opětovně: 1. dne 11. 11. 1970 odcizil ke škodě nezjištěného majitele před restaurací Bohemia osobní automobil tov. zn. Škoda 440, se kterým pak odjel do Kladrub a zpět do Plzně, přičemž vozidlo vrátil na místo, odkud je odcizil, 2. přesně nezjištěného dne kolem 20. 11. 1970 opět za obdobným účelem odcizil automobil tov. zn. Škoda 440, zaparkovaný před hotelem Continental, s nímž opět jel do Kladrub a zpět do Plzně a vozidlo pak vrátil na místo, odkud je odcizil. Obžalovaný byl dále uznán vinným trestným činem neoprávněného užívání cizího motorového vozidla zčásti dokonaným a zčásti nedokonaným podle § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b), § 8 odst. 1, § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák., jehož se dopustil tím, že dne 25. 11. 1970 krátce před půlnocí pokusil se jako v předchozích případech odcizit na třídě Budovatelů zaparkované osobní auto Škoda 445 SPZ PM 00 - 22 ke škodě J. K., když se snažil marně vymáčkout větrací okénko, což se mu nepodařilo, a bezprostředně potom na stejném místě ke škodě J. B. odcizil osobní automobil tov. zn. Škoda 440 SPZ PMA 12 - 52, se kterým odejel do vnitřního města, přičemž po krátké době se vrátil zpět, s vozidlem zastavil na místě, kde je odcizil, a byl přitom majitelem přistižen.

Za tyto trestné činy byl obžalovanému uložen podle § 209a odst. 4 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr.

zák. úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou roků, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. bylo vysloveno, že obžalovaný je povinen uhradit poškozenému J. B. částku 393,60 Kčs.

Proti tomuto rozsudku podal městský prokurátor v Plzni odvolání, v němž se domáhal, aby bylo uznáno, že obžalovaný se trestných činů dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista ve smyslu § 41 písm. b) tr. zák.

Z podnětu tohoto odvolání krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 14. února 1972 SP. ZN. 3 To 496/71 zrušil prvostupňový rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř. ve výroku o právním posouzení skutků uvedených pod body 1., 2. a podle § 258 odst. 2 tr. ř. v důsledku toho i ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. rozhodl tak, že se obžalovaný J. B. skutky uvedenými pod body 1., 2. uznává vinným trestným činem neoprávněného užívání cizího motorového vozidla dílem dokonáním, dílem nedokonáním podle § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák., § 8 odst. 1, § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák. Za to obžalovaného odsoudil podle § 209a odst. 4 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou a půl roku ve druhé nápravně výchovné skupině.

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR rozsudek krajského soudu v Plzni zrušil a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Podle § 258 odst. 2 tr. ř. jestliže je vadná jen část napadeného rozsudku a lze ji oddělit od ostatních, zruší odvolací soud rozsudek jen v této části.

Z ustanovení § 120 odst. 3 tr. ř. o obsahu výroku, kterým se obviněný uznává vinným nebo jímž se obžaloby zprošťuje, lze dovodit, že takovýto výrok je nedělitelný. Vyplývá to z toho, že takovýto výrok musí přesně označovat trestný čin, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením příslušného zákonného ustanovení, nýbrž i uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, jakož i uvedením všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu. Není tedy možné, aby takovýto výrok byl obsažen rozděleně ve dvou různých rozsudcích, byť i na sebe úzce navazujících.

Jinak tomu samozřejmě je v případech, kdy je pachatel odsouzen nebo zproštěn pro několik trestných činů, které byly spáchány v reálné konkurenci. Výroky o takovýchto trestných činech jsou od sebe oddělitelné.

Z toho tedy vyplývá, že dospěl-li správně krajský soud k závěru, že rozsudkem soudu prvního stupně zjištěné skutky obviněného nejsou spáchány v reálné konkurenci, ale jde o jeden pokračující trestný čin neoprávněného užívání cizího motorového vozidla dílem dokonáný a dílem nedokonáný podle § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b) a § 8 odst. 1, § 209a odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák., měl zrušit podle § 258 odst. 1 písm. d) a odst. 2 tr. ř. celý rozsudek soudu prvního stupně. Jestliže tak neučinil, porušil tím zákon v ustanovení § 258 odst. 2 tr. ř.